

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2008)

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008

Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Αναμονή, ανακάλυψη και αναθεώρηση

Δήμητρα Ερμείδου

doi: [10.12681/visualmarch.3031](https://doi.org/10.12681/visualmarch.3031)

αναμονή, ανακάλυψη και αναθεώρηση

Η land art, η earth art, η eco-art, η community art και άλλες συναφείς εικαστικές πρακτικές μας είναι περισσότερο γνωστές ως έννοιες παρά ως δράση. Το ελληνικό καλλιτεχνικό τοπίο, ενταγμένο απόλυτα στα μεγάλα αστικά κέντρα και εστιασμένο στο εικαστικό προϊόν με εμπορική αξία, δε διαθέτει πολύ εύφορο έδαφος για να ευδοκιμήσουν τέτοιες δράσεις.

Η ύπαρξη ενός τμήματος εικαστικών τεχνών στο φυσικό και ιδιαίτερο περιβάλλον της Φλώρινας μπορεί, μεταξύ άλλων, να προσφέρει δυνατότητες αναδιαμόρφωσης αυτού του τοπίου στο μέλλον. Η πρωτοβουλία της *Εικαστικής Πορείας προς τις Πρέσπες*, με πρόθεση τη διερεύνηση της συλλογικότητας και των στοιχείων της εντοπιότητας, εκτός από καινοτόμος δράση είναι και ένα πρώτο βήμα προς μια νέα κατεύθυνση.

Σε μια ομάδα εικαστικών, σπουδαστών και φιλότεχνων, μακριά από τα συνηθισμένα «ασφαλή» σημεία αναφοράς του καθενός, δίνεται η ευκαιρία για επικοινωνία και για μια σειρά από μικρές και μεγάλες ανακαλύψεις, που δε μπορούν παρά να μας προβληματίσουν αναφορικά με ένα πλήθος αντιθέ-

σεων. Ζητήματα όπως το ατομικό και το ομαδικό, το φυσικό και το κατασκευασμένο, ο χρόνος της φύσης σε σχέση με τον ανθρώπινο, ο χώρος αντίστοιχα, τα όρια, το ιδιωτικό, το οικείο, οι σχέσεις και τα μεγέθη, το περισσότερο ή λιγότερο σημαντικό προσφέρονται προς αναθεώρηση. Ένα μεγάλο μέρος της ανθρώπινης αντίληψης βασισμένο κυρίως σε κατασκευασμένα, «πολιτισμένα» συστήματα, μπορεί μέσα στη φύση να διαφεύδεται, να μοιάζει ανεπαρκές, ή εκτός τόπου.

Το αθλητικό παπούτσι, ready-made εύρημα της *Πορείας*, ένα πλαστικό σκουπίδι που η φύση μετέτρεψε σε ένα μικροσκοπικό οικοσύστημα, δείχνει πώς βρίσκεται μερικές φορές ένας δρόμος συμβίωσης. Έχουμε συνηθίσει να θεωρούμε το περιβάλλον ως κάτι διαφορετικό από μας, είμαστε μάλλον μακρινοί παρατηρητές και κάπως έτσι προκύπτει η τέχνη που παράγουμε, αυστηρά ατομική τις περισσότερες φορές. Δράσεις και εμπειρίες όπως η *Εικαστική Πορεία* μας έδωσαν το στίγμα ότι αυτό μπορεί να αλλάξει τελικά.

Δήμητρα Ερμείδου